

Kluka je někdy potřeba nakopnout

Autor: Qark

Datum: 27. 02. 2006 19:36

URL: <http://www.qark.net/clanek/kluka-je-nekdy-potreba-nakopnout>

Dívky, které balí kluka, si občas stěžují, že si jich nevšiml, přestože na něj házely oči, když procházely kolem něj. Jak si to jen mohl dovolit? Vždyť ony se tolik snažily, aby vypadaly dobře a jemu nestály ani za pohled. Není divu, že mohou klidně dojít k závěru, že dotyčný o ně nemá zájem, protože jinak by si jich určitě musel všimnout.

Ale tak to není. Jsou prostě situace, kdy jsou muži ke svému okolí jako slepí. A nebývá to tím, že by o holku neměli zájem. Prostě třeba zrovna o něčem přemýšlejí a tak se kolem tolik nerozhlíží. Je totiž známo, že nemohou dělat více věcí záraz. Přemýšlet o nějakém problému, chodit a ještě se rozptylovat stálým pozorováním okolí, to prostě nejde.

Vím moc dobře, jak chodím po městě já a přitom se mi v hlavě honí plno myšlenek. Někdy třeba sestavuji článek, jindy řeším problém v programování nebo něco plánuji. A když se dostanu k cíli, ani nevím, koho jsem po cestě viděl, pokud nějakým způsobem neupoutal moji pozornost a nepřerušil moje přemýšlení. Maximálně si vzpomenu na nějaké postavy, ale ani náhodou jsem se nedíval na tváře. Navíc mám při chůzi značně omezený rádius viditelnosti, pravděpodobně abych svůj pracující mozek zbytečně nerozptyloval, takže si většinou uvědomuji lidi jen v bezprostřední blízkosti. Takové přemýšlení má samozřejmě obrovskou výhodu. Cesta krásně uteče a za tu dobu vyřeším plno věcí, které jsem vyřešit potřeboval. Jenže každá mince má dvě strany.

Vzpomínám si, jak jsem šel jednou s kamarádkou něco nakupovat, povídali jsme si a najednou mi řekla: „Viděl jsi, jak ta holka na tobě mohla oči nechat? Když jsi ji míjel, zastavila se a dívala se na tebe.“ Já pochopitelně nic neviděl, i přesto, že prý stála kousek ode mě. Docela mě zamrzelo, když jsem si uvědomil, o kolik příležitostí jsem asi v životě přišel. A že tomu tak doopravdy je, jsem si ověřil hlavně na [Velkých testech](#), kdy se dívám kolem sebe a všímám si lidí. Jenže přesto i dnes, když se mám dostat z místa A do místa B, někdy pustím do uší MP3 přehrávač a vyrazím s plnou hlavou myšlenek, než abych se rozhlížel okolo. A myslím, že nejsem samotný muž, který při chůzi občas místo dění kolem sebe, sleduje dění ve své hlavě.

A v tom je právě ten problém. Pokud o vás takový chlap nezakopne, nemusí si vás vůbec všimnout. Ale to neznamená, že pro něj nejste dostatečně zajímavá, ale spíše to, že neumíte upoutat jeho pozornost. Muži nemají periferní vidění a tak si vás nevšimnou, když půjdete tiše kolem, zatímco oni si budou ťukat sms do mobilu. Ani vás nezaregistrují, když se budete míjet na chodbě a na protější straně na něj bude mávat kamarád. Pokud se muž za chůze nerozhlíží kolem sebe, je šance minimální. Ale zkuste ho zastavit, nebo na něj promluvit a začne vnímat okolí intenzivněji. Začne vnímat vás.

Úplně nejlepší je pro tento účel jednoslovné oslovení. Procházíte kolem něj a pozdravíte ho prostým: „Ahoj.“ Hodně lidí podceňuje pozdravy. Když někoho cizího začnete zdravit, tak určitě bude přemýšlet odkud se znáte a začne si vás více všímat. Přitom pozdrav nic nestojí a zvládne ho každý. Další věci jistě znáte z filmů. Rozsypané papíry, nebo učebnice přímo před něj. Protáhnutí se kolem něj s „Pardon“ a lehkým dotekem, a další. Tohle všechno jsou možnosti, jak muže vytrhnout z

jeho světa a upoutat pozornost na vás, takže máte šanci na úsměv a oční kontakt. A pokud ani tohle nezabere, tak se s ním budete asi muset příště srazit, nebo ho doopravdy nakopnout :-)